

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

10. märts 2011 *

Kohtuasjas C-51/10 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 1. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., asukoht Częstochowa (Poola), esindaja:
Rechtsanwalt A. von Mühlendahl,

hageja,

teine menetlusosaline:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano, kohtunikud J.-J. Kasel, M. Ilešič (ettekandja), M. Safjan ja M. Berger,

kohtujurist: J. Mazák,
kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. novembri 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (edaspidi „Technopol”) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-298/06: Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (1000) (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega kohus jättis rahuldamata Technopoli kaebuse Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) neljanda apellatsioonikoja

7. augusti 2006. aasta otsuse peale (asi R 447/2006-4; edaspidi „vaidlusalune otsus”), mis käsitleb taotlust registreerida tähis „1000” ühenduse kaubamärgina.

Õiguslik raamistik

- 2 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikkel 4 „Tähised, millest ühenduse kaubamärk võib koosneda” sätestab:

„Ühenduse kaubamärgi võivad moodustada mis tahes tähised, mida on võimalik graafiliselt esitada, eelkõige nimed, sealhulgas isikunimed, kujutised, tähed, numbrid või kaupade või nende pakendi kuju, kui selliste tähiste põhjal on võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest.”

- 3 Sama määruse artikkel 7 „Absoluutsed keeldumispõhjused” sätestab:

„1. Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

- c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]

3. Lõike 1 punkte b, c ja d ei kohaldata, kui kaubamärk on kasutamise käigus muutunud neid kaupu või teenuseid eristavaks, mille jaoks registreerimist taotletakse.”

- 4 Määruse nr 40/94 artikkel 12 „Ühenduse kaubamärgi mõju piirangud” näeb ette:

„Ühenduse kaubamärk ei anna selle omanikule õigust keelata kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus:

[...]

- b) tähiseid, mis näitavad sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu, kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

[...]

kui kõnealune isik kasutab neid, järgides ausat tööstus- või kaubandustava.”

- 5 Kõnealuse määruse artikkel 74 „Faktide kontrollimine [ühtlustamisameti] omal algatusel” sätestab:

„1. Asju menetledes kontrollib [ühtlustamisamet] fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub [ühtlustamisamet] siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.

2. [Ühtlustamisamet] võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.”

- 6 Määrus nr 40/94 tunnistati kehtetuks nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1), mis jõustus 13. aprillil 2009. Faktiliste asjaolude asetleidmise kuupäeva arvestades tuleb käesoleva kohtuasja suhtes kohaldada siiski määrust nr 40/94.

Vaidluse taust ja vaidlusalune otsus

- 7 Technopol esitas 4. aprillil 2005 ühtlustamisametile järgmise tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse:

- 8 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 16 ning vastavad kirjeldusele „brošüürid; ajakirjad, sh ajakirjad, mis sisaldavad ristsõnu ja mänge; päevalehed”.

- 9 Kontrollija lükkas taotluse 31. jaanuaril 2006 määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c alusel tagasi põhjendusega, et tähis „1000” ei ole eristusvõimeline ning kujutab endast asjaomaste kaupade sisu või muid omadusi kirjeldavat tähist.

- 10 Technopol esitas 31. märtsil 2006 kontrollija otsuse peale kaebuse. Ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda kinnitas 7. augusti 2006. aasta otsusega kontrollija analüüsi.

- 11 Apellatsioonikoda leidis, et tähis „1000” võib tähistada Technopoli väljaannete sisu ning et igal juhul ei ole kõnealune tähis eristav, kuna tarbija tajub seda kui nimetatud väljaannete kiitust mitte kui päritolutähist.

- 12 Eelkõige leidis apellatsioonikoda vaidlusaluse otsuse punktides 18 ja 19 järgmist:

„18 [...] Sagedasti avaldatakse ajakirjades erinevat teavet sisaldavaid loetelusid [...]. Sellisel juhul eelistatakse ümardatud arve, kuna need on väljendusrikkamad.

19 Peale selle hõlmavad taotletavad [kaubad] [...] erinevaid kompilatsioone [...] sisaldavaid väljaandeid. Vastavates väljaannetes avaldatud numbriline teave on tavaliselt ümardatud [...]. Samuti võib [tähist „1 000”] vaieldamatult kasutada muu hulgas registreerimistaotlusega hõlmataivate kaupade „ajakirjad, mis sisaldavad ristsõnu ja mängu” kirjeldusena. Asjaomane avalikkus tajub vastaval väljaandel kujutatud [tähist „1000”] märgina selle kohta, et väljaanne sisaldab just 1000 mõistatust või mängu. Nagu internetiotsingud näitavad, on turul juba palju selliseid kaupu [...].”

Üldkohtu menetlus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 13 Technopol esitas vaidlusaluse otsuse tühistamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. oktoobril 2006.
- 14 Hageja esitas oma hagi toetuseks kaks väidet, millest esimeses viitas määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c ning teises sama määruse artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisele.
- 15 Esimese väite raames märkis Technopol, et tähis „1000” ei ole ilma täiendava sõnata kirjeldav. Tarbija silmis ei saa nimetatud tähise ja asjaomaste kaupade omaduste vahel otsesest ja konkreetset seost tekkida.

16 Üldkohus lükkas nimetatud argumendi ning seega esimese väite tagasi. Nimetatud otsuse peamised põhjendused on järgmised:

„21 [...] [t]avakasutuses tähistavad määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktiga c hõlmatud märgid ja tähised asjaomase avalikkuse silmis kas otseselt või üht olulist omadust mainides kaupa või teenust, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse [...].

22 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on tähis kirjeldav siis, kui sellel on kõnealuste kaupade või teenustega piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis võimaldab asjaomasel avalikkusel kohe ja ilma järele mõtlemata tajuda, et tegemist on kõnealuste kaupade või teenuste või mõne nende olulise omaduse kirjeldusega [...].

23 Seda, kas tähis on kirjeldav, saab järelikult hinnata ühelt poolt ainult seoses sellega, kuidas asjaomane avalikkus tähist mõistab ja teiselt poolt vaid seoses asjaomaste kaupade või teenustega. [...].

24 Käesoleval juhul on asjaomased kaubad brošüürid, ajakirjad, sh ajakirjad, mis sisaldavad ristsõnu ja mängu, ja päevalehed ning need on suunatud üldsusele, kusjuures pooled ei ole seda asjaolu vaidlustanud. [...]

25 Seega tuleb teha kindlaks, kas piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas keskmine tarbija tajub [tähist „1000”] ilma ühegi täiendava osata registreerimistaotlustes osutatud kaupade omaduste kirjeldusena.

26 Selles osas tuleb märkida, et nagu [vaidlusaluse] otsuse punktides 18 ja 19 tuleb, on tähisel „1000” sellega hõlmatavate kaupade teatavate omadustega asjaomase avalikkuse silmis otsene ja konkreetne seos. Tähis „1000” viitab kogusele ja asjaomane avalikkus tajub seda kohe ja ilma järele mõtlemata kui asjaomaste kaupade omaduste, nimelt lehekülgede ja teoste arvu, teabe koguse ning kogutud mängude arvu või selles sisalduvate loetelude hierarhilise klassifikatsiooni kirjeldust. Asjaolu, et taotletav kaubamärk koosneb üksnes numbritest, ei sea seda järeldust kahtluse alla, kuna [...] asjaomane avalikkus võib puuduoleva osa kergesti ära tunda, sest seda numbrit seostatakse asjaomaste kaupadega kohe.

27 Nagu apellatsioonikoda [vaidlusaluse] otsuse punktides 18 ja 19 märkis, avaldatakse brošüürides ja ajakirjades loetelusid ja kompilatsioone sagedasti nii, et sisu tähistatakse ümardatud numbritega, kusjuures apellatsioonikoda tõi selle kohta näiteks „1000 küsimust ja vastust”. Need asjaolud tugevdavad asjaomaste kaupade ja [tähise „1000”] vahel keskmise tarbija silmis esinevat kirjeldavat seost.

[...]

30 Kuna [tähise 1000] kirjeldavus registreerimistaotlusega hõlmatud kaupadega seoses on tuvastatud, tuleb kontrollida, kas taotletav kaubamärk koosneb üksnes kirjeldavatest tähistest ning kas see ei sisalda muid osi, mis võivad tähise kirjeldavuse kohta tehtud järelduse ümber lükata. [...] Käesoleval juhul ei esitata sõnamärki „1000” koos osaga, mis võiks tähist tavapärasest teatava koguse tähistamise viisist eristada ning muuta selle eristavaks.

- 31 Kõigest eeltoodust tuleneb, et sõnaline tähis „1000” tähistab asjaomaste kaupade omadusi, nimelt lehekülgede ja teoste arvu, teabe kogust ning kogutud mängude arvu või selles sisalduvate viidete hierarhilist loetelu, mida asjaomane avalikkus võib valiku tegemisel arvestada ning mis seetõttu kujutavad endast olulisi omadusi. [...]
- 32 Seda järeldust ei sea kahtluse alla muud hageja argumendid [...]. Esiteks, mis puutub argumenti, et tähise „1000” registreerimine ei võtaks kolmandatelt isikutelt õigust kasutada seda numbrit koguste tähistamisel, kui nimetatud kasutamisega ei rikuta asjaomast kaubamärgiõigust, siis tuleb see argument kui ainetu tagasi lükata. Nimetatud argumendis tugineb hageja määruse nr 40/94 artikli 12 punkti b sisule [...], mis käsitleb kaubamärgiregistreeringust tuleneva ainuõiguse mõju piiranguid. Vastavalt Esimese Astme Kohtu praktikale ei saa registreerimismenetluses määruse nr 40/94 artiklile 12 tugineda [...]. Kõnealuse artikli kohaldamine eeldab sellise tähise olemasolu, mis on kaubamärgina registreeritud kas põhjusel, et see on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 3 alusel omandanud kasutamise käigus eristusvõime, või põhjusel, et kirjeldavad ja mittekirjeldavad osad eksisteerivad koos, mis ei ole aga käesoleval juhul nii [...]. Seetõttu ei saa määruse nr 40/94 artiklit 12 käsitada nii, et see võimaldab muuta absoluutsete keeldumispõhjuste kontrolli kriteeriume vähem rangemaks.
- 33 Teiseks, mis puutub hageja argumenti, et [tähist „1000”] ei ole vaja hoida kolmandate isikute jaoks vabana, kuna neljakohaliste arvude seas on 10 000 võimalikku kombinatsiooni, siis tuleb rõhutada, et [...] asjaomase kaubamärgi registreerimisest keeldumine põhineb tähise kirjeldavusel. [Tähise „1000”] kirjeldavus takistab sellel täita registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade kaubandusliku päritolu tähistamise ülesannet. Seetõttu ei oma muude võimalike numbrikombinatsioonide olemasolu registreerimise osas tähtsust. Peale selle on tähtsusetu asjaolu,

et ühtlustamisamet on tähised IX ja XD kaubamärgina registreerinud, jättes seejuures konkurentide kasutada vähem võimalikke numbrite ja tähtede kombinatsioone. Apellatsioonikoja otsuste seaduslikkust tuleb hinnata üksnes määruse nr 40/94 alusel, mitte aga ühtlustamisameti otsustuspraktika alusel [...]”

- 17 Kuivõrd käesoleval juhul kinnitas Üldkohus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis c nimetatud keeldumispõhjuse asjakohasust, jättis ta kontrollimata hagi teise väite, milles viidati määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisele.

Poolte nõuded

- 18 Technopol palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

- suunata asi tagasi Üldkohtusse;

- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

19 Ühtlustamisamet palub Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja Technopolilt.

Apellatsioonkaebus

20 Technopol tugineb kahele väitele. Esimeses viitab ta määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumisele, kuivõrd Üldkohus ei ole arvestanud kõigi selle sätte kohaldamiseks oluliste kriteeriumidega. Teises väites heidab hageja Üldkohtule ette seda, et viimane ei ole arvestanud ühtlustamisameti varasemat praktikat.

Esimene väide, milles viidatakse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumisele

Poolte argumendid

21 Esimese väite toetuseks märgib apellant eelkõige, et Euroopa Kohtu praktika, täpsemalt 20. septembri 2001. aasta otsuse kohtuasjas C-383/99 P: Procter & Gamble vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2001, lk I-6251) punkti 37 põhjal sõltub määruse

nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis c nimetatud keeldumispõhjuse kohaldamine mitte üksnes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 21 viidatud „tavakasutamise” kriteeriumist, vaid ka tingimusest, et asjaomane tähis on identne kõnealuste kaupade ja teenuste või nende omaduste tavapärase tähistusviisidega. Kuna Üldkohus eiras viimati nimetatud tingimust, siis laiendas ta ekslikult kõnealuse keeldumispõhjuse kohaldamisala.

- 22 Peale selle pole vaidlustatud kohtuotsuses tuvastatud, et tähise „1000” kasutamine kujutab registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade tähistamisel endast „tavakasutust”. Näited, millele Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27 viitas, puudutavad numbrite kasutamist kombinatsioonis muude sõnadega. Seega põhineb vaidlustatud kohtuotsus vääral eeldusel, et kõiki numbrist koosnevaid tähiseid kasutatakse tingimata koos kirjeldatava või üldnimetusele viitava tähisega. Seetõttu põhistas Üldkohus oma hinnangut eeldustega.
- 23 Peale selle jättis Üldkohus arvestamata määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c ja selle määruse artikli 12 punkti b vahelise seosega. Üldkohus piiras vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32 kõnealuse sätte kohaldamisala juhtudele, mil tähis „on kaubamärgina registreeritud kas põhjusel, et see on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 3 alusel omandanud kasutamise käigus eristusvõime, või põhjusel, et kirjeldavad ja mittekirjeldavad osad eksisteerivad koos”.
- 24 Lisaks pole Üldkohus õiguslikult piisavalt käsitleanud argumenti, mille kohaselt apellatsioonikoda ei arvestanud asjaoluga, et tähise „1000” vaba kasutatavus ei ole vajalik. Üldkohus jättis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 33 apellandi sellekohasele argumentile vastates määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c aluseks oleva üldise huvi küsimuse analüüsimata.

- 25 Ühtlustamisamet väidab kõigepealt, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamine ei tähenda tingimata seda, et asjaomane tähis kujutab endast asjaomaste kaupade või teenuste omaduse „tavalist” tähistust. Piisab, kui tähist saab kasutada teatava omaduse tähistamiseks.
- 26 Ühtlustamisameti sõnul hakkab tarbija tähisega „1000” kokku puutudes kohe mõtlema asjaomase väljaande sisule, kusjuures tähis võib viidata lehekülgede arvule või teabe kogusele. Peale selle ei saa Euroopa Kohus uuesti kontrollida Üldkohtu antud faktilist hinnangut, mille kohaselt avalikkus mõistab tähist „1000” nii, et see tähistab asjaomase väljaande sisu mahtu.
- 27 Mis aga puutub määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c seosesse selle määruse artikli 12 punktiga b, siis meenutab ühtlustamisamet, et viimati nimetatud artikkel käsitleb registreeritud kaubamärgi mõju piiranguid ja mitte tähise võimet täita ühenduse kaubamärgi registreerimise tingimusi. Seetõttu ei eksisteeri apellandi viidatud artiklite vahel seost.
- 28 Lõpuks väidab ühtlustamisamet, et Üldkohus võttis üldist huvi nõuetekohaselt arvesse. Viimane sedastas õigesti, et see, kui mitmed teised numbritest koosnevad tähised jäävad konkurentidele nende kaupade tähistamiseks vabalt kasutatavaks, ei ole oluline. Ühtlustamisamet meenutab selles osas, et absoluutse keeldumispõhjuse kontroll peab piirduma asjaomase tähise ning selle tähise tähendusega asjaomaste kaupade või teenustega seoses.

Euroopa Kohtu hinnang

- 29 Kõigepealt tuleb märkida, et see, kui tähis koosneb üksnes numbritest, ei takista iseenesest selle registreerimist kaubamärgina.
- 30 See asjaolu tuleneb ühenduse kaubamärgi osas määruse nr 40/94 artiklist 4, milles on sõnaselgelt ette nähtud, et üheks tähiseks, millest ühenduse kaubamärk võib koosneda, on numbrid.
- 31 Peale selle ei takista asjaolu, et käesolev tähis koosneb graafiliselt muutmata numbritest, mida registreerimistaotluse esitaja ei ole seega loovalt või kunstiliselt stiliseerinud, iseenesest tähise kaubamärgina registreerimist (vt analoogia alusel seoses tähistega, mis koosnevad ühest tähest, 9. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-265/09 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. BORCO-Marken-Import Matthiesen, EKL 2010, lk I-8265, punkt 38).
- 32 Samas kehtib määruse nr 40/94 artikli 4 alusel tähise kaubamärgina registreerimise suhtes tingimus, et sellise tähise põhjal peab olema võimalik eristada ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest.
- 33 Kui tähis on neid kaupu või teenuseid, mille jaoks registreerimist kaubamärgina taotletakse, määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses kirjeldav, puudub sellel asjaomaste kaupade ja teenustega seoses eristusvõime, välja arvatud juhul, kui on kohaldatav kõnealuse artikli lõige 3 (vt analoogia alusel nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92) artikliga 3 seoses 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-265/00: Campina

Melkunie, EKL 2004, lk I-1699, punkt 19; määruse nr 40/94 artikliga 7 seoses 23. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-191/01 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Wrigley, EKL 2003, lk I-12447, punkt 30, ning 5. veebruari 2004. aasta määrus kohtuasjas C-150/02 P: Streamserve vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-1461, punkt 24).

- 34 Kuna Üldkohus tuvastas, et tähis „1000” on Technopoli esitatud registreerimistaotluses osutatud kaupu kirjeldav, tuleb kontrollida, kas see hinnang tuleneb kõnealuse artikli 7 lõike 1 punkti c liiga laiast ja seega väärast tõlgendusest, nagu väidab apellant.
- 35 Selles osas tuleb kõigepealt kontrollida apellandi argumenti, mille kohaselt saab kõnealuse sätte alusel keelduda üksnes selliste tähiste registreerimisest, mis vastavad taotlusega hõlmatud kaupade või teenuste omaduste „tavalisele kirjeldusele”.
- 36 Nimetatud argumendi kontrollimisel tuleb võtta nõuetekohaselt arvesse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c eesmärki. Igat kõnealuse artikli 7 lõikes 1 sätestatud registreerimisest keeldumise põhjust tuleb tõlgendada selle aluseks olevat üldist huvi arvestades (vt eelkõige 29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-456/01 P ja C-457/01 P: Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-5089, punkt 45, ning 14. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-48/09 P: Lego Juris vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2010, lk I-8403, punkt 43).
- 37 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c aluseks olev üldine huvi on tagada, et registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade või teenuste üht või mitut omadust kirjeldavad tähised oleksid kõigi neid kaupu ja teenuseid pakkuvate majandustegevuses

osalejate poolt vabalt kasutatavad (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 38 Selleks et tagada vaba kasutatavuse eesmärgi täielik realiseerimine, on Euroopa Kohus täpsustanud, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel ei ole ühtlustamisemeti poolt registreerimisest keeldumiseks vaja, et asjaomast tähist kasutatakse registreerimistaotluse esitamise ajal tegelikult kirjeldavana. Piisab sellest, et vastavat tähist võidakse kirjeldusena kasutada (eespool viidatud kohtuotsused Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, punkt 32, ja Campina Melkunie, punkt 38, ning 5. veebruari 2010. aasta määrus kohtuasjas C-80/09 P: Mergel jt *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 37).
- 39 Samuti on Euroopa Kohus rõhutanud asjaolu, et nimetatud keeldumispõhjuse kohaldamine ei sõltu konkreetse, tegeliku või tõsise vaba kasutatavuse nõude olemasolust ning seega ei ole oluline teada nende konkurentide arvu, kellel on või võib tekkida huvi kõnealust tähist kasutada (4. mai 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-108/97 ja C-109/97: Windsurfing Chiemsee, EKL 1999, lk I-2779, punkt 35, ning 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-363/99: Koninklijke KPN Nederland, EKL 2004, lk I-1619, punkt 58). Peale selle pole oluline asjaolu, et registreerimistaotluses nimetatud kaupade ja teenuste samade omaduste tähistamiseks on olemas muid tavalisemaid tähiseid (eespool viidatud kohtuotsus Koninklijke KPN Nederland, punkt 57).
- 40 Eeltoodust nähtub, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamine ei eelda seda, et asjaomane tähis vastab tavalisele kirjeldusele. Seega ei saa apellandi osutatud eespool viidatud kohtuotsuse Procter & Gamble *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet punkti 37 ja selles kasutatud sõnu „identsus käsitletavate kaupade või teenuste või nende omaduste tavalise kirjeldusega” mõista nii, et selles määratakse kindlaks teatav tähise ühenduse kaubamärgina registreerimisest keeldumise tingimus.

- 41 Teiseks tuleb kontrollida apellandi argumenti, mille kohaselt on Üldkohtu vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27 esitatud näited hüpoteetilised ega puutu määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamise tingimustesse.
- 42 Apellant viitab eelkõige järeldustele, mille Üldkohus tegi vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27 tähise „1000” tajumise kohta lehekülgede arvu või teabe koguse kirjeldusena, ning selle kohta, et brošüürides ja ajakirjades avaldatakse tihti loetelusid ja kompilatsioone, mille sisu väljendatakse ümardatud numbritega.
- 43 Apellant märgib selles osas, et isegi kui eeldada nende faktiliste järelduste õigsust, näitab Üldkohtu hinnang, mille kohaselt nimetatud faktid on asjakohased sellele järeldusele jõudmisel, et tähis on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses kirjeldav, et asjaomast sätet on ebaõigesti tõlgendatud.
- 44 Kuigi apellant ei viita selle argumendiga tõendite moonutamisele, heidab ta Üldkoh-tule ette õigusnormi rikkumist, kuna vaidlustatud kohtuotsuses järgnev põhjendus ei ole ühtne ning see põhineb kohaldatud sätte ebaõigel tõlgendusel. Seetõttu võib Euroopa Kohus vastupidi ühtlustamisameti väidetele seda argumenti käesolevas apellat-sioonimenetluses kontrollida.
- 45 Mis puutub küsimusse, kas vaidlustatud kohtuotsuses esineb niisugune ühtsuse puudumise viga või ebaõige tõlgendus tingituna sellest, et punktides 26 ja 27 tehtud järeldused ei ole asjakohased, nii et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c on

kohaldatav, siis tuleb täpsustada selle sätte kohaldamisala eelkõige seoses kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktiga b.

- ⁴⁶ Nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 33 meenutatud, puudub määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud kirjeldaval tähisel ka eristusvõime asjaomase määruse artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses. Tähisel võib kõnealuse artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses puududa eristusvõime ka muudel põhjustel kui tema võimalik kirjeldavus (vt direktiivi 89/104 artikli 3 identse sättega seoses eespool viidatud kohtuotsused Koninklijke KPN Nederland, punkt 86, ja Campina Melkunie, punkt 19).
- ⁴⁷ Seega kattuvad määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b ja kõnealuse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisalad teatavas osas (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Koninklijke KPN Nederland, punkt 67), kuigi esimene säte erineb teisest selle poolest, et ta hõlmab kõiki asjaolusid, mil tähis ei erista ühe ettevõtja kaupu või teenuseid teise ettevõtja omadest.
- ⁴⁸ Neil tingimustel tuleb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 õigeks kohaldamiseks jälgida, et asjaomase artikli 7 lõike 1 punktis c nimetatud keeldumispõhjust kohaldataks üksnes selles keeldumispõhjustes osutatud juhul.
- ⁴⁹ Selliseks juhuks on olukord, kus taotletav kaubamärk võib tähistada sellega hõlmatavate kaupade või teenuste „omadust”. Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis c kasutatud sõnadega „sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse

omadusi” soovis seadusandja ühelt poolt märkida, et sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otsarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega tuleb kõiki pidada kaupade ja teenuste omadusteks, ning teiselt poolt täpsustada, et see loetelu ei ole ammendav, kuna arvestada võib ka kaupade ja teenuste muid omadusi.

50 Seadusandja valitud sõna „omadus” ilmestab asjaolu, et nimetatud sättega hõlmata-
vad tähised tähistavad üksnes taotlusega hõlmatavate kaupade ja teenuste teatavat
omadust, mida asjaomane avalikkus tunneb kergesti ära. Nagu Euroopa Kohus on
juba rõhutanud, saab tähise registreerimisest määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punk-
ti c alusel keelduda üksnes juhul, kui on mõistlik eeldada, et asjaomane avalikkus
peaks seda tõesti ühe asjaomase omaduse kirjelduseks (vt analoogia alusel direktii-
vi 89/104 artikli 3 identse sättega seoses eespool viidatud kohtuotsused Windsurfing
Chiemsee, punkt 31, ja Koninklijke KPN Nederland, punkt 56).

51 Need täpsustused on eriti olulised üksnes numbritest koosnevate tähiste korral.

52 Kuna selliseid tähiseid sarnastatakse üldiselt arvudega, siis tähistavad need kauban-
duses näiteks kvantiteeti. Selleks et üksnes numbritest koosneva tähise registreeri-
misest saaks vastava kvantiteedi tähistamise tõttu määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1
punkti c alusel keelduda, peab siiski olema mõistlik eeldada, et asjaomase avalikkuse
silms on nende numbritega tähistatud kvantiteet taotlusega hõlmatavate kaupade
omadus.

- 53 Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punktist 26 j nähtub, tugines Üldkohus oma otsuses asjaolule, et tähis „1000” võib tähistada registreerimistaotlusega hõlmatavate kaupade lehekülgi, ning sellele, et tihti avaldatakse nendes kaupades teabe loetelusid, kompilatsioonid ja mänge, mille sisu eelistatakse anda edasi ümardatud numbritega.
- 54 Ilma et oleks vaja kontrollida, kas iga nimetatud asjaolu annab alust järeldada, et arv 1 000 on registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade omadus, tuleb siiski märkida vähemalt seda, et Üldkohtu hinnang, mille kohaselt tähis „1000” on asjaomastes kaupadesse kogutud mängude kirjeldus, on kooskõlas eespool määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisala kohta esitatud täpsustustega.
- 55 Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27 ning nendes punktides tsiteeritud vaidlusaluse otsuse sõnastusest nähtub, tuvastasid ühtlustamisemeti neljas apellatsioonikoda ja Üldkohus, et Technopol oli taotlenud tähise „1 000” registreerimist muu hulgas kaupadele „ajakirjad, sh ajakirjad, mis sisaldavad ristsõnu”. Nad tuvastasid ka seda, et sellist liiki kaupu on turul palju ning et asjaomased kaubad esitavad üldiselt teavet ümardatud arvudega. Apellatsioonikoja vaidlusaluse otsuse punktis 19 antud hinnangu kohaselt, millele Üldkohus sisuliselt viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27, tajutaks vastaval väljaandel esitatud tähist „1000” kui viidet selle kohta, et asjaomane väljaanne sisaldab 1000 ristsõna.
- 56 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamine nimetatud faktilistele asjaoludele ei näita, et asjaomast sätet on tõlgendatud vääralt. Kui registreerimistaotlus hõlmab muu hulgas kaubaliiki, mille sisu tähistatakse lihtsalt ja levinud viisil asjaomaste ühikute kvantiteediga, siis on mõistlik eeldada, et asjaomane avalikkus tajub

kõnealusest numbrist koosnevat tähist tõesti kui asjaomase kvantiteedi kirjeldust ning seega nende kaupade omadust.

- 57 Sellest tuleneb, et Üldkohtul oli alust õigusnormi rikkumata tuvastada, et tähise „1000” registreerimisest tuleb Technopoli esitatud registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade jaoks määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel keelduda.
- 58 Kuna ka argument ühtsuse puudumise või määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c ebaõige tõlgendamise kohta tuleb seega tagasi lükata, tuleb kolmandaks uurida apellandi argumenti, et ei ole arvestatud asjaomase sätte seost kõnealuse määruse artikli 12 punktiga b, ning neljandaks ja viimaseks argumenti, mille kohaselt Üldkohus jättis oma hinnangus nõuetekohaselt arvestamata asjaomase artikli 7 lõike 1 punkti c aluseks oleva üldise huvi.
- 59 Mis puutub määruse nr 40/94 artikli 12 punkti b, siis on Euroopa Kohus juba sedastanud, et nimetatud normis sätestatu ei mõjuta oluliselt asjaomase määruse artikli 7 lõike 1 punkti c sätete tõlgendamist (vt direktiivi 89/104 artikliga 6 identse sättega seoses eespool viidatud kohtuotsus Windsurfing Chiemsee, punkt 28).
- 60 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 32 õigesti märkis, puudutab määruse nr 40/94 artikkel 12 ühenduse kaubamärgi mõju piiranguid, samas kui selle määruse artikkel 7 käsitleb tähise kaubamärgina registreerimisest keeldumise põhjuseid.

- 61 Vastupidi sellele, mida tundub väitvat apellant, siis asjaolu, et kõnealuse artikli 12 punkt b tagab, et kõik ettevõtjad saaksid tähiseid kaupade ja teenuste omaduste kohta vabalt kasutada, ei piira sugugi asjaomase artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisala. Vastupidi, see asjaolu toob veelgi esile huvi, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c sätestatud keeldumispõhjust, mis pealegi on absoluutne, kohaldataks tõesti kõigile tähistele, mis tähistavad registreerimistaotlusega hõlmatud kauba või teenuse omadusi (vt selle kohta direktiivi 89/104 artikliga 6 seoses 6. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-104/01: Libertel, EKL 2003, lk I-3793, punktid 58 ja 59, ning määruse nr 40/94 artikli 12 sättega seoses 21. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-64/02 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Erpo Möbelwerk, EKL 2004, lk I-10031, punkt 45).
- 62 Kuna määruse nr 40/94 artikli 12 punktis b sätestatud ei saa kohaldada sama määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel, siis ei ole põhjendatud argument, et need kaks sätet on omavahel seotud.
- 63 Samuti tuleb tagasi lükata argument, mille kohaselt Üldkohus on jätnud oma hinnangus arvestamata määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c aluseks oleva üldise huviga.
- 64 Kuigi Üldkohus peab ühtlustamisameti asjaomase artikli 7 lõike 1 punkti c alusel tehtud otsuste kontrollimisel muidugi järgima üldist huvi, ei saa Üldkohtult siiski nõuda, et ta sõnaselgelt osutaks asjaomasele üldisele huvile ja analüüsiks seda igas taolist otsust käsitlevas kohtuotsuses.
- 65 Peale selle, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkti 33, milles Üldkohus jättis apellandi sõnul asjaomase üldise huvi arvestamata, siis piisab, kui märkida, et Üldkohus on nimetatud punktis sisuliselt ja õigesti korranud käesoleva kohtuotsuse

punktis 39 meenutatud põhimõtet, mille kohaselt muude tähiste vaba kasutatavus ei ole asjakohane selle kindlakstegemisel, kas asjaomane tähis on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses kirjeldav ning kas selle registreerimine tuleb asjaomases sättes ette nähtud keeldumispõhjuse alusel jätta rahuldamata.

- 66 Kuna ükski apellandi esimeses väites esitatud argument ei ole põhjendatud, siis tuleb see väide tagasi lükata.

Teine väide, milles viidatakse sellele, et Üldkohus ei ole järginud oma varasemat praktikat

Poolte argumendid

- 67 Apellant tuletab meelde, et ta osutas ühtlustamisametis ning seejärel uuesti Üldkohus mitmele tähisele, mida ühtlustamisamet on kaubamärgina registreerinud ning mida vaidlusaluses otsuses nimetatud põhimõtete kohaselt ei oleks tohtinud registreerida. Üldkohus lükkas selle argumendi, et ühtlustamisamet ei järginud oma varasemat praktikat, vaidlustatud kohtuotsuse punktis 33 õiguslikult vääralt tagasi.
- 68 Apellant tunnistab, et Euroopa Kohus on väljakujunenud kohtupraktika põhjal leidnud, et ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlust tuleb hinnata üksnes kehtivate õigusnormide, mitte aga varasema otsustuspraktika alusel, kuid palub Euroopa Kohul see kohtupraktika uuesti läbi vaadata, võttes arvesse õigusriigi põhimõtet, mis

tähendab, et administratsioon peab kohaldama õigust kõikidele juhtumitele ühtmoodi. Ühtse ja võrdse kohtlemise tagamise vajadus on eriti ilmne sellise administratsiooni kui ühtlustamisamet puhul, mis käsitleb suurt arvu taotlusi.

- 69 Apellant järeldeb sellest, et varasemale otsustuspraktikale saab nõuetekohaselt tugineda ning et ühtlustamisamet on kohustatud selle kindlakstegemisel, kas identsete või sarnaste juhtumite korral peab tehtav otsus olema sama, arvestama oma varasema otsustuspraktikaga.
- 70 Käesoleval juhul ei ole arvesse võetud asjaolu, et väljakujunenud praktika kohaselt ei ole väljaannete sisu kirjeldavatest sõnadest koosnevad tähised ühtlustamisameti arvates määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses kirjeldavad, ega ka asjaolu, et ühtlustamisamet on aktsepteerinud numbritest koosnevaid tähiseid. Jättes sel viisil arvestamata, et ühtlustamisamet oleks asjaomase artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel või määruse nr 40/94 artikli 74 kohaselt omal algatusel läbiviidud kontrollimise käigus pidanud võtma arvesse oma varasemat otsustuspraktikat, rikkus Üldkohus õigusnormi.
- 71 Ühtlustamisamet märgib, et varasem otsustuspraktika on tema kontrollimenetluse eeskirjades tõesti välja toodud, kuid see praktika ei ole õiguslikult siduv, nagu on Euroopa Kohus täpsustanud.
- 72 Seda, miks varasemate otsuste mittesiduvus on põhjendatud, ilmestab käesolev vaidlus. Apellandi poolt ühtlustamisametis ja Üldkohtus osutatud juhtumitel oli käesoleva asjaga võrreldes olulisi erinevusi, kuna nendes käsitleti täiesti teistsuguseid tähi-seid ja kaupu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 73 Nagu apellant õigesti märgib, on ühtlustamisamet kohustatud teostama oma pädevust kooskõlas liidu õiguse üldiste põhimõtetega nagu võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtted.
- 74 Kaht viimati nimetatud põhimõtet arvestades peab ühtlustamisamet ühenduse kaubamärgi registreerimistaotluse läbivaatamisel võtma arvesse sarnaste taotluste kohta tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha samaväärne otsus või mitte (vt analoogia alusel direktiivi 89/104 artikli 3 lõike 1 punktidega b ja c seoses 12. veebruari 2009. aasta määrus liidetud kohtuasjades: C-39/08 ja C-43/08, Bild digital ja ZVS, punkt 17).
- 75 Võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete järgimisel peab aga arvestama seaduslikkuse põhimõttega.
- 76 Seetõttu ei saa tähise registreerimise taotleja enda huvides tugineda identse otsuse tegemisega kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus Bild digital et ZVS, punkt 18).
- 77 Peale selle peab õiguskindluse ja just hea halduse põhimõtte kohaselt iga registreerimistaotluse kontrollimine olema range ja täielik, vältimaks kaubamärkide alusetut registreerimist (eespool viidatud kohtuotsused Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Erpo Möbelwerk, punkt 45, ja Siseturu Ühtlustamise Amet vs. BORCO-Marken-Import Matthiesen, punkt 45). See kontroll tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul. Tähhise registreerimine kaubamärgina sõltub erikriteeriumidest, mis on kohaldatavad asjaomastele faktilistele asjaoludele ning mis on mõeldud selle kontrollimiseks, kas

asjaomane tähis ei kuulu mõne keeldumispõhjuse kohaldamisalasse (vt selle kohta direktiivi 89/104 artikliga 3 seoses 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-218/01: Henkel, EKL 2004, lk I-1725, punkt 62).

- 78 Käesoleval juhul on tehtud kindlaks, et vastupidi võimalikele varasematele numbritest koosnevate tähiste kaubamärgina registreerimise taotlustele, kuulub käesolev registreerimistaotlus vastavaid kaupu ja asjaomase avalikkuse taju arvestades ühe määruse nr 40/94 artikli 7 lõikes 1 nimetatud keeldumispõhjuse kohaldamisalasse.
- 79 Neil asjaoludel leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 33 õigesti, et arvestades nimetatud kohtuotsuse eespool esitatud punktides tehtud järeldusi, mille kohaselt on määrusega nr 40/94 vastuolus tähise „1000” kaubamärgina registreerimine Technopoli registreerimistaotluses nimetatud kaupadele, ei saanud selle järelduse ümberlukkamiseks ühtlustamisameti varasematele otsustele tuginemine anda apellandi jaoks tulemusi.
- 80 Eeltoodu põhjal tuleb apellatsioonkaebuse teine väide tagasi lükata.
- 81 Kuna ükski väide, millele apellant tugines, ei ole põhjendatud, tuleb apellatsioonkaebus rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- ⁸² Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Technopol on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud mõista välja Technopolilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o-lt.**

Allkirjad